

FÓIA DIECESANĂ.

Organ al Eparchiei gr. or. rom. a Caransebeșului.

Apare odată în săptămână: DUMINECA.

Prețul Abonamentului :

Pentru Austro-Ungaria pe an . . . 5 fl. -- cr.
" " " " pe 1/2 an . 2 " 50 "
" România și străinătate pe an . 14 franci
" " " " pe 1/2 an 7 "

Prețul inserțiunilor :

Pentru publicații oficiale, concurse,
edite etc. tipărite de 3 ori, dacă conțin până
la 150 cuvinte 3 fl., până la 200 cuvinte 4 fl.,
de aci în sus 5 fl.

Correspondențele sînt a se adresa redacției

„FÓIA DIECESANĂ“;

eră banii de prenumerațiune și inserțiuni la
Tipografia diecesană în Caransebeș.

CUPRINSUL : Ordinațiune consistorială pentru alegerea deputaților la sinodul eparchial. --- Reuniunea femeilor române din Arad și provincie. --- Nemurirea și revederea (urmare). --- Aerostatul, balonul de aeronautica. Cunoștințe despre aer. --- Varietăți. --- Posta Redacției. --- Concurse.

Nr. 200 Bis.

IOAN

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul bisericii drept credincioase răsăritene române în Eparchia Caransebeșului.

Iubitului Nostru cler și popor credincios, dar, binecuvîntare dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Christos!

La Dumineca Tomei din a. c. espiră periodul de trei ani, pentru care s'au fost ales la începutul anului 1885 deputații preoțesci și mirenesci pentru sinodul eparchial. Acum, după-ce în privința reconstituirii comitetelor și epitropiilor parohiale și protopresbiterale pentru periodul anilor 1888, 1889 și 1890 s'a luat deja măsurile corespunzătoare, așa pe baza §§-lor 88 și 90 din stat. org. așu a se efectui alegerei nouă de deputați pentru sinodul eparchial pre periodul de trei ani sus amintit.

Drept aceea în virtutea §§-lor suscitați convocăm prin această sinodul eparchial la sesiunea ordinară conform §-lui 89 din stat. org. pe Dumineca Tomei, care în anul acesta cade în ziua de **1 Maiu** cal. v. eră în privința alegerei deputaților eparchiali preoțesci și mirenesci pe baza deciziunilor luate de Consistoriul nostru plenariu ținut în 15 Octombrie 1887, dispunem următoarele:

I. Pentru **alegerea deputaților preoțesci** se defige ziua de **Joi în 10 Martie** a. c. cal. nostru vechiu și așa preoții așu să se adune fără de a mai aștepta altă convocare în această ziua la 10 ore înainte de amăzi la locurile destinate pentru alegerea deputatului preoțesc, având a se urma la acest act conform dispozițiunilor §-lui 91 lit. d) din stat. org. Pentru evitarea indoeilor referitoare la îndreptățirea preoților de a vota în respectivul cerc electoral p. o. părinți protopresbiteri și administratori protopresbiterali sînt îndatorați a comunica prin comi-

sariul consistorial colegiului alegătorii preoțesc o *consemnare* autentică, subscrisă de conducătorii tractului despre toți preoții din respectivul cerc electoral (în Caransebeș și acelor din centru de lângă Episcopie) și aceste consemnări după esaminarea lor prin colegiul preoțesc electoral vor servi de basă la actul electoral, având consemnarea a se alătura la protocoiful hat despre actul alegerei după formularul comunicat comisariului consistorial.

II. Pentru **alegerea deputaților mireni** se defige ziua de **Duminecă în 13 Martie** c. v. a. c. cu stricta observare a celor ce urmază:

a) Preoțimea parohială va publica cu opt zile mai înainte adevă **Duminecă în 6 Martie** cal. v. a. c. în fiecare biserică, ca în Dumineca viitoare adevă în 13 Martie c. v. a. c. se va ținea sinod parohial estraordinar pentru alegerea de doi deputați mireni la sinodul eparchial pe periodul anilor 1888, 1889 și 1890 și pentru ca alegerea să potă urma în bun rënd, preoțimea în înțelegere cu comitetul parohial va publica și lista alegătorilor îndreptățiti în înțelesul §-lui 6 din stat. org. și compusă după §-ful 5 al regulamentului pentru parochii.

b) În Dumineca defiptă și publicată după punctul precedent întrunindu-se sinodul parohial estraordinar pentru alegerea deputaților mireni, acest sinod se va constitui așa: că alegătorii adunați își vor alege un președinte, doi bărbați de încredere și un notariu. Alegerea acestora se face sub **presidiul ordinar** adevă al **parochiului sașu administratorului parohial**, carele apoi dacă nu va fi ales însuși, va da presidiul președintelui ales (§. 91 lit. e și k.)

c) Sinodul parohial estraordinar astfel constituit trece acum la actul **alegerii deputaților sinodali** așa, că notariul va ceti cu voce înaltă pe fiecare alegătorii din lista alegătorilor verificați, eră alegătorii present i-și va

da votul cu graiū viu, sau dacā s'a cerut de 20 de alegători votare secretă, alegătorii va da ședula, pe care va fi scris numele și comunele celor doi candidați de deputați. După-ce alegătorii prezenți și-au dat voturile lor, se mai așteaptă o jumătate de oră, după care se încheie votarea, punându-se în protocol apriat ora, când s'a încheiat votarea. Alegătorilor li s'e recomandă a-și alege deputați, pe cari li cred mai apți de a reprezenta cerul întreg la sinodul eparchial. Alegerea cu aclamațiune nu este permisă, pentru-că alegerea nu s'e săvârșese pe deplin în **sinódele parohiale, ci la actul scrutinărei**, la care s'e numără voturile singuratece adunate din întregul cerc electoral.

d) Despre actul alegerii respective al votărei în fiecare sinod parohial s'e va compune protocol, la care s'e vor însemna de a rëndul voturile, adecă: numele și numele alegătorilor, cari fiind de față au votat și alăturarea cu ei acei indiviți, cărora li-au dat voturile singuratecii alegători.

Acestea s'e înțeleg pentru cazul votărei de rënd publice cu graiū viu, oră dacā votarea va fi fost secretă adecă prin ședule; atunci ședulele de votare adunate la olaltă și cosându-se cu ată și acēsta sigilându-se, sau cuvertându-se și sigilându-se s'e alătură la protocol (§. 91 lit. f).

e) Finindu-se votarea, se va încheia protocolul în preșința alegătorilor, după aceea constatându-se și publicându-se rezultatul alegerii, acest protocol se va subscrie de președinte, bărbații de încredere și de notariū; apoi numai decăt se va apesa pe el *sigilul parohial* și așa s'e pune în cuvertă (învelitoare) s'e sigilează învelitoarea *cu sigilul parohial și cu al președintelui sau al cre-știnii bărbat de încredere* și adresându-se comisariului consistorial s'e dă unți bărbat de încredere cu îndatorirea, ca să-l ducă și să-l predea negreșit la comisariul consistorial **Duminecă în 20 Martie** vechiū a. c. mult până la 10 ore înainte de amēși în locul defipt pentru scrutinare, pentru-că la cas de întăriere ușor se pōte întâmpla, că sosind protocoalele sinodului parohial după închiderea scrutiniului, acelea să nu mai pōtă fi luate în considerare (§. 91 g.) La compunerea acestui protocol în cas de votare publică s'e recomandă formulariul alăturat sub A. În protocolul sinodului electoral numele și comunele alesului are a se scrie întreg, nefiind permise semnele: „... nicī ddo, nicī I.

III. Bărbații de încredere ca trimiși singuratecelor sinóde parohiale, aderă în fiecare sinod parohial câte unul, ducēnd cu ei protocoalele sigilate au să s'e înfățișeze negreșit la comisariul consistorial mirenesc **Duminecă în 20 Martie** vechiū a. c. mult până la 10 ore înainte de amēși la locul destinat pentru scrutinare. Asemenea și domnii comisari consistoriali s'unt poștiți a s'e afla în ziua și ora sus amintită în locurile designate. Astfel bărbații de încredere întruniți sub președința comisariului consistorial vor forma colegiul de scrutinare alegēndu-și un notariū pentru ducerea protocolului. După aceea predând fiecare bărbat de încredere protocolul sigilat adus cu sine comisariului consistorial, acesta va desface în

preșința bărbaților de încredere pe rënd tōte protocoalele electorale intrate dela sinódele parohiale: apoi va dispune, ca acelea să s'e ceteseă cu voce înaltă, să s'e numere voturile din ele la rëndul sēu și să s'e scrie în protocolul colegiului de scrutiniū. Protocoalele sinódelor parohiale, ce vor sosi după 12 ore, nu se vor lua în considerare. Acei indiviți, cari după munțurarea și sumisarea tuturor voturilor se vor afla, că au întrunit cele mai multe voturi, să proclamă îndată de deputați aleși ai cerului respectiv și ca atari s'e înzestrēză cu credenționalele. La cas însē, dacā doi sau mai mulți indiviți vor avea maiortatea în asemenea număr de voturi: va decide între dēnși s'orțea oșcutată numai decăt în fața locului. Atāt *protocolul colegiului de scrutinare*, cât și *credenționalele* s'e subscriu prin comisariul cons., notariul colegiului și toți bărbații de încredere prezenți. *Protocolul de scrutinare* s'e subșterne Consistoriului prin comisariū, oră credenționalele s'e inmanuează resp. s'e trāmit deputatului ales *oficios pe poștă* cu recomandatiune și pentru a căreia trāmitere comisariul consistorial rēmane respundētoriū. Despre acest act are a se lua protocol după formulariul comunicat comisariului consistorial.

IV. Dacā vre-un comisariū consistorial preoțese sēu miren s'ar afla împedecat în orī-și-ce mod ca s'e nu pōtă implini misiunea de comisar, acela va face îndată arētare Presidiului consistorial, cerēnd a s'e face altă **denumire**; oră dacā necesitatea de a se denumi alt comisar s'e va arēta în momentul suprem chiar sub actul alegerii la preoți și scrutiniărei la mireni: în tōte aceste casuri membrii adunați s'unt autorisați a-și alege din simul lor un suplent al comisariului consistorial, care suplent va îndeplini tōte agendele comisariului (91- c. k.)

V. Pentru deplina orientare a preoțimeii, sinódelor parohiale, bărbaților de încredere și a comisariilor consistoriali urmēdă *împărțirea* diecesei nōstre în preserisele 20 cereri electorale împreună cu numele comisariilor consistoriale. (Nuirea comisariilor consistoriale preoți și mireni a s'e vedea în rubrica: Varietăți).

VI. Find-că mai departe pentru alegerile efeptuite are a s'e raporta sinodului parohial, așa domnii comisari consistoriali resp. conducătorii actului electoral atāt preoți cât și mireni s'unt poștiți a subșterne protocoalele de alegere împreună cu protocoalele de scrutinare în termen de **3 zile** la Consistoriū, observându-se în fine, că misiunea de comisariū este onorifică și de aceea spesele de călătorie nu se pot rebonifica.

VII. De ore-ce acoperirea speselor de călătorie și a diurnelor deputaților sinodului eparchial causēză mari greutăți Consistoriului diecesan din motivul, că cele mai multe comunități bisericesei nu trāmit regulat la terminul preseris Consistoriului suma aruncată pe dēusele spre amintitul scop, așa pentru delăturarea acesteii scāderi apelăm și de astă dată la bunul simț al creștinilor nōștri cu deosebire al comitetelor și epitropiilor parohiale din respectivele comune provocându-le, ca cât mai curēnd să trāmită în calea preserisă la Consistoriul diecesan suma de bani adrepărțită pe comunele nōștre bisericesei pentru suportarea speselor amintitilor deputați.

Aducând acestea toate la cunoștința iubitelui nostru cler și popor, totdeauna îmi exprim dorința cea mai ferbinte, ca clerul și poporul să nistuescă a alege pentru sinodul eparhial bărbați maturi, luminați și devotați bisericeii noastre și aședămintelor ei apostolesci, pentru-ca astfel denșii să pôtă să conlucre din toate puterile lor la progresarea și înflorirea afacerilor noastre bisericesci, școlare și fundamentale.

Împărtășindu-Ve binecuvânterea noastră arhierescă rămân Al tuturor

Caransebes, în 25 Februarie cal. v. 1888.

voitorii de tot binele

Ioan Popasu m. p.,
Episcop.

Reuniunea femeilor române din Arad și provincie.

Dorind a întregi și lămuri raportul nostru făcut în numărul trecut despre adunarea generală a acestei reuniuni publicăm și noi după „Biserica și Școala din Arad incidentul regretabil provocat de doi domni inteligenți români ortodoxi. Etă cum descrie Biserica și Școala în numărul ei din Dumineca trecută această pornire, grație ceriului, singulară în viața noastră bisericescă:

„Să știe, că biserica respective consistoriul și sinodul eparhial arădan au adoptat și votat un suplement la statutele reuniunii femeilor române din Arad și provincie, prin carele se normeză raportul dintre reuniune și biserică.

Acel suplement votat odată de consistoriul și sinodul eparhial este *un act al bisericeii*. Fînd el însă dușmănit de unii domni, după adunarea generală a reuniunii acei domni au scris între altele multe, că „*suplementul a cădut*.” S'a surprins însă lumea pre aici, că de ce acei domni n'au informat publicul asupra adeveratei stări a lucrului, și anume pentru ce a „cădut acel suplement”, recte pentru ce adecă adunarea generală a reuniunii din precauție a abstat de astă dată dela densusul.

Să spunem noi de astă dată mai chiar această cauză pre carea, așa se vede, domni ce o au înscenat, voese a o tănui cu ori-ce preț.

S'a întemplat adecă ce s'a întemplat, și anume s'a întemplat, că doi domni inteligenți români ortodoxi de aici din Arad înainte de adunarea generală au făcut arătare înseris la magistratul orașului Arad, că în suplementul la statute votat de consistoriul și sinodul eparhial arădan ar fi dispozițiuni contrare statutelor reuniunii, și au cerut tot de odată *amestecul puterii publice în o afacere aparținătoare autonomiei noastre bisericesci*.

Lumea pre aici este în nedumerire, că de ce ore „*cronicariul*” acelei părți, căreia aparțin cei doi domni, raportând în unele diare despre adunarea generală a reuniunii a scris *forțe multe, cari nu s'au întemplat*, și au tănnit tocma ceea ce *s'a întemplat*, n'a spus adecă, cum cei doi domni au mers la magistratul orașenesc și au cerut *amestecul puterii publice în o afacere aparținătoare autonomiei bisericeii?*”

Față cu această faptă necualificabilă nevoiți sîntem a esclama și noi: Periea ta din tine Israile! Ore nu înțelegeți nici în ora a uispredecea, că singura noastră basă mai sigură, ce ne-a rămas, este biserica și confesionalitatea institutelor noastre de învățămînt? Să aveți puteri chiar de giganți nu veți putea împedeca, ca în institutele de învățămînt, seose de sub inspecțiunea și controla bisericeii, să nu se valideze tendințele moderne ale nimicirei elementului nostru. Și ore binevoitori ai bisericeii sînt aceia, cari pentru de a satisface ambițiunei lor vane, strigă și chemă într'ajutor poliția și în causele bisericesci. Fereste-ne, Dămne! de astfel de amici, căci de inimici scim noi însine să ne ferim.

Nemurirea și Revederea.

(Studiu eschatologic).

(Continuare din Nrul 6).

Necredința și îndoela despre misterul acestei vieți eterne vine în cele mai multe casuri de acolo, că adevărul nu ni-l presupunem destul de clar și curat, ci i-l atribuim tot felul de idei accesorii streine și greșite. Așa unii în credința continuității sufletului său după mörte greșesc, pentru-că-și presupun starea din viața aceea sub nisce idei și iconi pré sensuale, cari iconi luându-le de ființa lucrului în urmă după o meditare mai matură recunosc neadmisibilitatea lor și astfel cred, că trebuie să abdică de speranța immortalității.

În faptă, chiar de nu am avé expresiunile cele clare ale s. scripturii despre viața de dincolo, sau, precum durere mulți o fac, nu vom crede acela, atunci totuș sub nici o împrejurare nu vom fi în îndoela, că în viața cealaltă două lucruri nu le vom mai posede, pe cari forțe mulți pun mare preț în viața acesta: *ântăiul corpul* cu toate cele lui conexate, — căci corpul nu trece în cealaltă lume, ci se așadă în mormânt; a doua: *Lumea viđibilă* din împrejurimea noastră, cu toate ce le conține ea, — căci acesta în momentul când închidem ochii se confundă în înapoiul nostru. Așadară nici corp nici lume viđibilă mai mult. Cât se cuprinde deja în acesta! Atăta, că unii cred, că dacă sufletul omului nu va avea mai mult aceste lucruri, atunci el nu pôte duce o viață clară, descéptă, ci cade îndată după mörte într'un somn, din care abia la înviere se deșteptă. Dar această părere este atât în contra expresiunilor precise ale s. scripturii, — precum d. e. nici bogatul în iad, nici Lazar în sînul lui Avran nu dorm (Luca c. 16). — ci și în contra naturei lucrului. Somnul nu este un lucru al sufletului, ci al corpului. Nu sufletul (spiritul) ci corpul este, căruia i-e somn; dacă dară nu mai există corp, atunci sufletul nu mai este ca înainte somnuros, ci descept, clar, cu mult mai descept și mai clar ca cum a fost în viața pămêntescă. Așa dară nu pôte fi vorba de somn, ci de o pace, pacea eternității, de care va fi pătruns sufletul.

Dacă deci decedații se vor scăpa și libera astfel de viața trupescă și de lumea sensuală cu toate sgomotele și distracțiunile ei, atunci sufletul d'odată să simte agrăit de un ce puternic și să vede cuprins de o putere neesprimabilă, adică de *prezența lui Ddeu*. Când dice David (Pslm 138. 7. 8) „Unde mă voi duce dela d'uchul tău? și dela fața ta unde voi fugi? De mă voi sui în ceriș tu cu mine ești; de mă voi pogori în iad, de față ești.” atunci acesta nu este a se socoti numai în acel înțeles, că atotprezența lui Ddeu cuprinde pre cei decedați tocmai ca și pre cei ce trăesc pre pământ, ci în înțelesul acela, că cei morți sînt cercetați cu mult mai pre sus și mai intim de prezența lui Ddeu ca locuitorii pământului. Creațiunea pământescă este firesce erăși o revelațiune divină, o biserică, despre care dicem: Ddeu este de față; este o oglindă, în care vedem ființa nevăzibilă a lui Ddeu, adică Ddeirea și puterea sa eternă. Dar tot așa de altă parte natura, creațiunea pământescă este erăși un vël, carele este tras preste prezența nemijlocită a lui Ddeu, acoperind'o și ascundend'o acesta ore-cum de noi, așa ca necredința arătând la lumea văzibilă se pôtă dice: „Aici este lumea dar unde este Ddeu? Pre acela nu-l vèd”. Care dară voesc, acela să pôte îngropa în lumea văzibilă și să pôte ascunde de Ddeu, ca și Adam sub pomii grădinei, pentru de a scăpa de vederea lui Ddeu și a se desbrăca de gândul advers la el. Văzibilitatea îi ofere lui destul, pentru de a putea pune pavază între el și Ddeu, și cu care văzibilitate se pôte el din destul ocupa, pentru-ca să nu aibe trebuință de a face cu Ddeu. Însă dincolo este desfăcut ori-ce vël, cade ori-ce acoperitoare, acolo prezența lui Ddeu nu este prin nimica slăbită ori alterată. Neîntrerupt și nemijlocit atinge strălucirea și lumina lui Ddeu sufletele omenesci decedate din lumea sensuală, tot una, ori că această strălucire le umple de fericire ori de grôză. Acolo nu mai poți fugi, nu mai poți scăpa. Acolo putem striga după muniți și dealuri, ca să cadă preste noi și să ne acopere, dar de acele acolo nu sînt. Aci stă Ddeu, aci stai tu, și nimic nu este mai mult între voi. . . .

Și nici nu pôte altcum să fie, decât că tu sub aceea nemijlocită prezență a lui Ddeu pre tine însuși te pètrunzi cu totul altfel și te cunosci mai bine ca aici pre pământ. Câte bariere i-se opun omului aici pre pământ, pentru de a se cunosce și a se pètrunde pe deplin pre sine însuș! Cât de cu greș ne va fi nouă a pètrunde până la adevèratul simbur al personalității, la aceea, ce noi în adevèr și în realitate sîntem! Câte vèluri și còje apasă eul nostru: îmbrăcăminte, talia, posesiune, titule, ranguri, poziții, nume, chemare! Însă colo la deșteptare este cu totul altcum. Talia, haina, averea, vađa, oficiul, titula, rangul etc. toate dispar și cad una după alta, rămânend numai aceea, ce este omul în *internul* sèu: furtuna morții despòie toate frunziile

și flutureii lăsând numai purul simbur. Vèlul, care l-a țesut lumea văzibilă preste prezența lui Ddeu, și vèlul, cu carea lumea văzibilă-sensuală a ascuns eul nostru propriu față de ochii nostri, cad ambele în momentul morții. . . .

Aceste ar fi esențialele deosebiri între viața de acum și între viața cea după mörte: nu este mai mult lume fizică și sensuală, ci numai prezența lui Ddeu și deplina cunoscință și pătrundere de sineș. Acum însă ne vedem siliți a adauge ceva. Vechii greci fabulau, că sufletele decedate, când ajung în lumea transeriöră, înainte de toate beați din isvorul uitării, care d'odată șterge în ei ori-ce aducere aminte din viața lor trecută. Pôte fie-cine cu plăcere consimți cu această afirmare, pentru de a scăpa de acul saș boldul căinței și de jăluirea după timpul perdat, noi însă șcim din s. scriptură, că o atare tăiare a cocinței între ceea-ce este omul dincolo și între ceea-ce a fost pre pământ, — este neadmisibilă. Noi șcim că omul cel bogat, carele se „îmbracă în porfiră și visson, veselindu-se în totă ziua” fôrte bine i-și aduce aminte de cele ce a lăsat el pe pământ; noi șcim, că și mângăierea, în care se liniscesce sèracul Lazar, nu constă din uitarea suferinții de pe pământ, ci din pacea, care a schimbat'o el cu aceea. Dar — să nu ne mirăm, că această fabulă grecescă este profesată și astăzi în creștinătate? Nu aflăm noi așa de des superstiția, că omul odată murit și îngropat devine cu totul altul, ca care a fost el pre pământ, ca și când prin mörte așa de sine dintr'un om pècãtos devine unul evlavios, dintr'unul pământesc dispus unul ceresc dispus? ca când cu mörtea toate, ceea-ce a fost și a făcut unul pre pământ, ar fi șterse și împăcate?

Caută numai cum omul bogat din Evangeliu după mörtea sa este tocmai acela, care a fost el înainte, cum el apriat arată tot caracterul avut pe pământ. El în viață a fost datat, a ține departe de sine toate durerile și toate lipscele, așa și aci unicul sèu gând este de a se scăpa de focul și de setea, care-l tormenteză. El pre pământ a fost obișnuit, ca domn mare și bogat ce era, a avè tot-de-una dreptul pe partea sa, așa și după mörte șcie toate mai bine ca Avram respingend pre acesta cu cuvintele: „Nu, părinte Avrame”. El pre pământ era obișnuit a considera pre Lazar ca o personalitate cu totul inferiöră, care la semmul sèu are de a veni și a asculta, așa și aci stă el tot pe acel punct de vedere: „trimite pe Lazar să-și întingă vèrful degetului sèu în apă: trimite-l în casa părintelui meș”. Cu alte cuvinte: *ceea-ce a fost omul la mörte după ființa sa fundamentală, aceea este el și când trece dincolo*. Mörtea corpului nu este o regenerațiune, nu este o schimbare a simțemintului fundamental. Carele pre pământ a fost un om al sensualității, acela este încă și dincolo, și care a fost un om al sufletescului, acela este și dincolo;

carele pe pământ a fugit de Ddeu și a fost lui ostil, acela este și dincolo. ér care pe pământ a căutat pre Ddeu și a însetoșat după el, acela este și dincolo.

Sē sustinem dară acesta și sē ne aducem aminte de aceea deosebire între aici și între dincolo, că acolo nu este mai mult *vięta fizică*, nu este *lumea sensuală*. Cât de divers deja din acest punct de vedere trebuie să sē formeze poziția omului dincolo: Care în vięta sa pe pământ a trăit pentru eternitate, aflându-și plăcerea în bunurile și darurile neviđibile, căutându-și delectarea în viitórele fericirii ceresci, — sau cel puțin dacă, ca și la proclerul (tálhariul) de pe cruce, la capétul vieții sale pământesci a pētruns la el vócea cerescă, — acela nu simte nici o lipsă, dacă dincolo în loc de o lume varie și vuitóre află o lume spirituală tăcută și sērbătorescă. Din contră un atare suflet sē simte abia atunci transpus în lumea, la care a nisuit el, unde póte suge el aerul ceresc al eternității cu aceea tiena delicióasă, cu care și reconvalescentul, când pentru prima óră i-e permis a eși în liber din odaia sa de bóla, respiră aromaticul și plinul de viață aer de primăvară... Acesta pentru un atare suflet este o existență fericită, veselă, o pășune pe o câmpie verde, vast instinsă, o beutură din fântána apei cei vii.

(Va urma).

Aerostatul, balonul de aer saú aeronautica

Cnoscințe despre aer.

Pământul nostru este învălit în aer, tocmai așa, precum e și o nucă învălită în găócea sa. Aerul este un corp fin, transparent și elastic, și încunjură pământul până la o înălțime de circa 15 mite geografice. Aerul este un corp neviđibil dar simțibil. Noi sūtem pretutindenea încunjurați de aer; el străbate prin porii și crepăturile corpurilor, și umple tot spațiul gol. Precum înótă pescii în apă, așa ne mișcăm și noi prin aer. Corpurile de pre suprafața pământului apar ce pre fundul unei mări de aer. Aerul este de fórtē mare trebuință, pentru-că el întreține vięta tuturor făpturilor lui Ddeu de pre pământ. Pentru om aerul e mai indispensabil chiar si decât mănucarea și beutura. Omul sănătos spre a-si menținea puterile mănucă și bea de 2-3 sau cel mult de 5 óri pe di, precând respirațiunea aerului o face fără ca să simtă de 10-25 óri pre minut, ceca-ce face aprópe 1000 de înghituri pre óră, sau 20-25000 respirațiunii pre di. Un om póte trăi fără mănucare de ordinar 1-15 zile, ba încă prin experiențele făcute în timpul din urmă la Londra de către Drul Tanner, precum și din prinsorile ce sē făcură la Paris, Roma, Berlin de către unii doctori speculanți, să constată, că omul póte răbda fómca 30-40 zile precând fără aer nu póte trăi nimenea nici cinci minute.*) Cerce numai cineva să-și opréscă resuflarea și va vedea, ce greutate va simți. Aerul atmosferic este compus din două părți principale, din oxigen și azot. Oxí-

genul este de neapărată trebuință pentru respirarea ómeńilor și a animalelor. Azotul este un aer înecător. în care nici o vietate nu ar putea trăi. Dēcă în aer ar fi numai oxigen, atunci vięta noastră ar fi fórtē scurtă, pentru-că noi am respira mult mai iute, și vięta noastră curénd ar apune în mormént. De aceea preabunul Ddeu a întocmit așa, ca oxigenul mestecându-sē cu azotul să sē mai domoléscă, și întregindu-sē unul pe altul să luere în mod binefăcător pentru existența făpturilor lui. Noi înspirăm oxigen și espirăm azot, ér plantele înspiră oxigen și espiră azot, adecă tocmai din contră; de aceea ne prișce așa de bine vara a petrece în pădure; și pentru aceea prin păduri, prin codrii și prin munți e aerul fórtē curat, precând prin sate și mai ales prin orașe e fórtē corupt. Afară de aceste părți principale de aer (oxigen 78%, și azot 21%) sē mai află în aerul atmosferic și alte părți mici precum: acid carbonic, amoniac, aburii de apă etc. Aerul fiind un corp trebuie să aibă și el greutate. Greutatea aerului însē e fórtē mică; el este de 800 de óri mai ușor decât apa. Afară de aceea aerul mai are și o presiune fórtē mare și adecă: presiunea aerului pre o suprafață anumită va fi egală cu greutatea stálpului de aer aflător pe suprafață. Presiunea aerului este pre o suprafață de 1 cm² aprópe 1 Kg. De și presiunea aerului este fórtē mare (pe corpul omului face aerul o presiune de 16,800 Kg.) totuși noi nu o simțim, pentru-că aerul apasă din tóte părțile din afară în lăuntru și din lăuntru în afară. Noi numai atunci putem observa presiunea aerului, dēcă ea sē eseriéază numai dintr'o parte d. e. dēcă luăm un tolceriú și-l astupăm cu palma la partea cea mai lată. Sugénd aerul prin capétul cel mai îngust vom observa, că pelea palmei va fi împinsă în tolceriú. Presiunea aerului însă nu e pretutindenea asemenea de mare. Cu cât ne ridicăm mai sus cu atâta este și presiunea mai mică. Asemenea nici greutatea aerului nu este asemenea de mare. Aerul cald fiind mai rar e și mai ușor, iar aerul rece fiind mai condensat e și mai greú. Afară de aceea mai sūnt d. e. gazul de iluminățiune care e numai jumătate așa de greu ca aerul, ér un fel de gaz numit „hidrogen“ e de 14 óri mai ușor decât aerul. Aerul acesta a cercat omul să-l supună voinței sale și ia și succes. Un corp cufundat în apă perde după principiul lui Archimede atâta din greutatea sa, cât este de grea apa respinsă prin trénsul.

Aerul avénd însușirea apei de a i-sē respinge ușor părțilele umedă că: un corp aflător în aer, perde atâta din greutatea sa, cât de greu este aerul respins prin trénsul. Dēcă un corp cufundat în apă este mai greú de cât apa respinsă prin trénsul, corpul respectiv sē cufundă în apă. Dēcă un corp aflător în aer este mai greu decât aerul respins prin trénsul va cădea la pământ. Un corp aflător în apă dēcă este mai ușor decât apa respinsă prin trénsul atunci acel corp va înnota pre apă: ér un corp aflător în aer, fiind mai ușor decât aerul respins prin trénsul sē va ridica prin aer în sus și încă cu o putere care este egală cu diferința dintre greutatea masei de aer dată în lături și dintre greutatea lui propriă. Pre acesta sē baséză invențiunea aerostatului saú a balo-

*) Gazeta Săncanului din România Nr. 21 pagina 330 din 1887.

nului, nistind 6menii a imita sborul paserilor ceiace s6 p6te reduce la timpurile mitice din vechime.*) A6a ne spune tradi6iunea, cumc6 fiind inehis Dedal cu fiul se6 Icar in prins6re la regele Minos, regele din insula Creta 6i-a6 facut aripi incerc6ndu-s6 a fugi din inehis6re. Le-a 6i succes ac6sta, dar Icar fiind ambi6ios 6i nevoind a asculta sfaturile cele bune ale lui Dedal, s-a suit prea sus, pr6 apr6pe de s6re 6i a6a i s-a topit c6ra cu care erau prinse aripile 6i a c6dut in mare 6i s'a inecat.

Aerostatul este facut din m6tas6 fin6 sau6 din p6nz6 tare, carea cu ajutoriul unei solu6iunii de cauciuc in clei6 de terpenin s6 p6te preg6ti s6 fie ermetic6 (s6 nu str6bat6 aerul prin tr6nsa) 6i are forma unui glob mare. S'a6 v6cut bal6ne, cari a6 avut p6n6 la 40 urme in l6rgime fiind umflate, 6i apoi in lungime s6 in6telege c6 6i m6i multe urme. Globul acesta s6 sf6r6sece in6r6 6av6 6ngust6, prin care s6 umple aerostatul cu aer cald sau6 cu hidrogen. Imprejurul aerostatului s6 afl6 un br6u, de care at6rn6 str6nguri 6i acestea p6rt6 sub aerostat o gondol6 sau6 luntri66, in care s6 a6e666 aeronau6ii (6menii cari c6l6toresc prin aer). In luntri66 s6 ia6 ap6rate pentru aflarea temperatur6i aerului adec6 termometrul; pentru aflarea presi6nei aerului adec6 barometrul; pentru constatarea umezelei aerului adec6 hidrometrul, 6i alte aparate pentru cercet6ri meteorologice. S6 m6i ia6 apoi in luntri66 6i nisce saci cu n6sip, care s6 numesc6 „balast“ care servesc6 pentru de a u6ura aerostatul dec6 este trebui66. Aerostatul e prov6cut in66 cu un ventil care s6 p6te inehide 6i deschide printr6 a66 ce at6rn6 p6n6 in luntri66. Ventilul servesc6 pentru de a slobo6i gazul din aerostat. Pentru-ca aeronautul s6 fie in66tva sigur contra periecelor, ce s6 pot in66mpla, e prov6cut cu un scut, facut in diferite forme din 6 materie u66r6, care in66 nu p6te contrasta ap6s6rei aerului, in66 cu t6te acestea impede66 c6derea cea repede a aeronautului. De 6rece greutatea aerostatului, a aeronan6ilor 6i a tot ce apar6ine de d6nsul e m6i mic6 dec6t greutatea aerului respins prin tr6nsul, aerostatul s6 va in66l6a in sus.

Cel dint6i6 balon sau6 construit in anul 1782 din p6nz6 de in, 6i avea un volum de 650 urme cubice. S'a ridicat p6n6 la 6 in66l6ime de 1000 urme, 6i s'a l6sat jos in6r6 dep6rtare de 12.000 urme. Acest prim balon a fost facut de doi fra6i Etienne 6i Iosif Montgolfier nisce fabrican6i de h6rtie din Annonay in Francia. Ei a6 umplut balonul lor cu aer cald. Iosif Montgolfier fac6nd un balon de p6nz6 de in de 3750 urme cubice, pus6 in el un herbec6, un coco6 6i 6 ra66 6i le dete drumul in sus. Balonul acesta a ajuns p6n6 la 6 in66l6ime de 12.600 urme 6i a c6dut la p6m6nt in6r6 dep6rtare de 10.200 urme. Nu mult dup6 aceea a construit un francez din Paris numit Charles un balon din catifea cerat6. El a umplut balonul se6 cu gaz hidrogen, care e de 14 ori m6i u66r dec6t aerul atmosferic. Balonul acesta s6 ridic6 in 2 minute de 2.900 urme.

Omul cel dint6i6, care a avut curajul a-s6 ridica cu balonul in sus a fos Pilatre de Rozier. El a pus sub balon 6 tigae cu foc pentru-ca s6 conserve c6ldura, 6i

s'a ridicat p6n6 la 6 in66l6ime de 72 urme. Dup6 d6nsul s6 incerc6r6 apoi 6i al6ii s6 plut6sc6 prin aer cu balonul. Un6 din tr6n6ii sosir6 in6regi 6i s6n6to6i din minunata lor c6l6torie, 6r6 al6ii s6 pr6p6dir6 c66nd in r6furi, m6ri, p6duri, pre coperi6ele caselor etc. Pilatre de Rozier s6 sui a d6ua 6r6 cu Marchisul d'Arlandes cu balonul p6n6 la 6 in66l6ime de apr6pe 50.000 urme 6i venir6 nev6t6mat6 la p6m6nt. Charles care umpluse balonul se6 cu gaz hidrogen in66 s6 ridic6 p6n6 la 6 in66l6ime de 1.800 urme 6i ajuns6 la p6m6nt nev6t6mat in6r6 in6dep6rtare de 9 6re. Astronomul Lalande s'a ridicat in anul 1779 dimpreun6 cu aeronautul Garnerin p6n6 la 6 in66l6ime de 7.800 urme. 6r6 Gay-Lussac in anul 1809 p6n6 la 6 in66l6ime de 21.600 urme. S'a6 incercat apoi 6i al6ii a construa bal6ne 6i a pluti prin aer precum: Blanchard Crosbies 6. a. -- In anul 1785 in lupta dela Fleurus s'a6 ridicat cu un balon m6i mul6i oficeri france6i deasupra castrelor inimice, ca s6 le spioneze. Contra unui astfel de balon care s6 r6dicase la Mauceuge a fost in6dreptat6 6 baterie de 17 tunuri in66 f6r6 folos. A durat dup6 aceea mult timp, apr6pe la 30 ani f6r6 a-s6 fi putut face vr6un progres m6i in6semnat pentru construirea 6i umplerea bal6nelor, p6n6 c6nd 6t6 englesul Green unul dintre cei m6i renumi6i aeronau6i a del6turat m6i multe dificult66i. El a umplut balonul se6 cu gaz carbonic scos din c6rbunii de p6tr6 6i procedura ac6sta a f6st cu mult m6i avantaj66 dec6t p6n6 ac6 cu folosirea gazului hidrogen. El adec6 Green in6treprinse prin aer 6 excursiune in anul 1846 la un t6rg de t6mn6 din Lipsca dinaintea unui public de 6eci 6i m6i de 6men6. Balonul se6 avea in diametru 40 urme 6i p6ntecele lui umflat cuprindea 25.000 urme cubice. S'a ridicat in sus p6n6 la 6 in66l6ime de 6000 urme 6i a sosit la p6m6nt nev6t6mat in6r6 in6dep6rtare de 4 6re dela locul plec6rei.

Cum s6 constru6z6 6i cum s6 in6trebuin6z6 bal6nele ast66i s6nt de d6u6 feluri. Bal6ne de ale fra6ilor Montgolfier 6i de ale lui Charles. Diferin6a esen6ial6 st6 numai in modul umplerei lor.

Balonul s6 regul6z6 a6a :

Dec6 voesc6 aeronautul, ca balonul s6 m6rg6 m6i repede in sus, atunci la cele ale lui Montgolfier trebuie m6rit focul; aerul din balon in66l6indu-s6 m6i tare devine m6i u66r, balonul s6 sue m6i repede; 6r la cele ale lui Charles trebuie l6p6dat din balast, prin ce 6r66i devine m6i u66r, 6i s6 sue m6i repede in sus. 6r dec6 voesc6 aeronautul s6 s6 cob6r6 in jos, atunci sau6 mic66or6z6 focul, s'a6 deschide ventilul, l6s6nd s6 6s6 6 parte din gaz afar6, prin ce devine balonul m6i greu. Repet6nd opera6iunile acestea balonul s6 p6te in66l6a 6i a6e6a dup6 trebui66. Pilatre de Rozier impreun6 pentru am6nd6u6 6copurile un balon de alui Montgolfier cu unul de alui Charles.

A in6drepta balonul orizontal este f6rte greu, t6te incerc6rile in privin6a ac6sta a6 fost z6darnice; singurul mijloc pentru a-i determina in66tva direc6iunea ar fi dup6 cum 6ice Zambeccari folosirea aerului in diferite regiuni.

Bal6nele in66 fac bune servicii 6menime6. Astronomia 6i-a c66tigat un av6nt imbucur6tori6 de c6nd cu

*) Amicul poporului 1872.

afareea balonului. Precând au fost Parisul asediat de către inimiți în resbelul franco-germân din anii din urmă 1870—1871 Parisienii numai cu ajutorul balonului au putut să se înțelegă cu francesii și lumea din afară. Din 23 Septembrie 1870 până în 23 Ianuarie 1871 se dicea, că s'au trimis din Paris 64 baloane de 9000 Kilograme cu 91 călători și 3 (trei) milioane de epistole.

Departa dară a ajuns mintea omenescă, și cine știe de acum în vr'o 2 sau 3 sute de ani, ce va mai fi pe acest pământ?

Brebul, în Februarie 1888.

George Cătaua.
Inventatorii.

Varietăți.

Comisarii consistoriali pentru alegerea deputaților la sinodul eparchial sânt următorii: pentru cercul *Brebul*: Ioan Stefanovici, as. cons. și par. în Mutnicul mare. Ioan Oprea, docent în Ezeriș; *Lugoș*: Dr. George Popovici, protopresbiter în Lugoș. Ștefan Antonescu, președ. oficiului orfanal comt în Lugoș; *Zgribesci*: George Gaspar, as. cons. și paroch în Criciova. Titu Hațeg advocat în Lugoș; *Făget*: George Popovici, adm. protopresbiteral în Făget. George Martinescu, adv. în Lugoș; *Coșava*: Nicolae Popovici, as. cons. și par. în Sudriaș-Zupană. Adam Anghel, docent în Coșava; *Buziaș*: Teodor Cioloca, preot în Șipet. Nicolae Gherdan, notariu cerc. în Unip; *Jebel*: Alesandru Ioanovici, protopresbiter în Jebel. Ioan Marcu, as. cons. și docinte; *Ghilad*: Pavel Miulescu, protopresbiter în Ciacova. Aureliu Drăgan, inventatorii în Ghilad; *Eizeș*: Ioan Popovici, protopresbiter Martin Țapu, ases. consist. și docinte; *Vêrșet*: Ioan Cocora, as. cons. și paroch în Solcita. Vladimir Spataru, adv. în Vêrșet; *Iam*: Filip Adam, protopresbiter în Iam, Adronic Babeș, postariu reg. în Iam; *Sasca mont.* Ioan Pavlovici, as. cons. și par. în Rusova-nouă. Timotei Miclea, notariu în Cașova; *Oracița mont.* Andrei Ghidiu, protopresbiter. Elia Traila, advocat; *Recița mont.* George Pocean, paroch. Iuliu Vuia, not. cere. în Recița mont.; *Bocșia mont.* Alexe Popescu, as. cons. și par. în Bocșia rom. Ioan Budințan, advocat; *Caransebeș*: Filaret Musta, protosiucel și Adm. protopresb. Ștefan Velovan, ases. cons. și director preparandial; *Teregova*: George Pepa, as. cons. și paroch în Domașnea. Ilie Curescu, locoteninte în pensie; *Mehadiu*: Michail Popovici, protopresbiter. Ioan Ionaș, as. și referinte cons; *Bozovici*: Mihail Blidariu, as. consist. Petru Vuia, protopretor; și *Satul noș*: Trifon Miclea, protopresbiter. Ioan Bolnojan, prim locoteninte în pens.

Statutele orașului Caransebeș ajustate pe baza și înțelesul art. de lege XXII din 1886 n'au fost primite din partea administrațiunii comitatense. În congregațiunea comitatensă din 8 Martie n. a. c. pe baza opiniunii comitetului permanent comitatens au a-se face aprôpe la fie care paragraf modifițiuni. Cele mai însemnate modifițiuni sânt, că se cere sistemizarea nu mai puțin decât 6 dicem șese posturi nouă separate adică de *cassariu*, *contabil*, *inginer*, *referent la sedria orfanală*, *controlor* și

archinariu pe lângă celece există astăzi. Oare putea-va suporta atâtea amar de spese șeracul nostru oraș cu cele 4000 de locuitori și cu o dare directă anuală de numai 14.000 fl. Unde o să ajungem, cu astfel de impunerii? Decretarea limbii române de limbă a consultațiunii încă a fost turburat încâtva pe conducătorii destinelor comitatului, dar ne-a prins mirarea auzindu-i provocându-se la lege de naționalități din 1868 spre a impunna respectiva dispozițiune din proiectul de statute. Ne abținem mai departe dela orișice critică și recomandăm cetățenilor orașului Caransebeș și cu deosebire reprezentanților lui procedere solidară lăsând la o parte spiritul de partide, căci la dincontră sôrtea orașului este sigilată, el va trebui negreșit să vină sub pretură fie ca comună mare sau ca comună mică. Videant consules . . .

Regele și Regina României au trecut Mercuri prin Caransebeș cu tren separat călătorind la Berlin spre a lua parte la înmormântarea împăratului Germaniei Wilhelm, întâmplată Vineri la 12 ore la amedzi cu o pompa rară în prezența multor priiați ca reprezentanți ai tuturor curților domnitore europene.

De împărat al Germaniei este proclamat prințul de coronă, unicul fiu al reposatului împărat, sub numirea *Frideric al III-lea*.

Chirotonire. Teologul abtolut *George Popescu* născut în Curtea protopresbiteratul Făgetului, s'a chirotonit întru preot pentru parochia vacantă din *Checherișul mare* în protopresbiteratul Jebelului. Gratulându-i fi dorim cel mai spornic succes în păstoria sufletescă.

Numiri. Capelanul din Bozovici *Ioan Brinzeu* este denumit capelan militariu cl. II cu rangul din 1 Martie 1888 în Reg. de inf. Nr. 43. — Asemenea și capelanul din *Sudriaș-Zupană* *Dimitrie Tătar* este numit de capelan militar în rezervă classa II.

Veniamin Popescu, renumitul arhimandrit român ortodox din Macedonia, doctor de teologie de Atena, un prelat forte erudit, s'a susținut în săptămâna trecută mai multe zile în Caransebeș pentru de a căuta sprijin material în favorul cultivării naționale a Românilor din Macedonia. El și-a propus rezolvirea unei probleme pe cât de grele pe atât și pline de merit și neperitoare și anume: creșterea și cultivarea poporului român din Macedonia în spirit românesc și desrobirea lui de sub ierarhia grecească a fanarioților. Ddeu să-i fie într'ajutor.

Inundațiuni. Schimbându-se repede temperatura și urmând o ploie mai îndelungată, néna a început a-se topi repentin și această împrejurare a avut consecința, că mai toate apele au eșit din matca lor pe șesuri inundând în toate părțile mii și mii de jugere și amenințând cu puștiire multe sate și orașe, atât în Ungaria, Transilvania cât și în România. Comunicațiunea cea ordinară cât și cea cu căile ferate este întreruptă pe multe căi și linii, ruinată fiind prin inundațiune multe poduri.

În afaceri de cărți funduare publică fôia oficiosă din 9 ale curentei o ordinațiune ministerială forte momentuosă, care intră în viață din 1 Aprilie 1888. Partea primă a acestei ordinațiuni tracteză despre agendele oficiilor cărților funduare referitoare la conversiunea de im-

prumute. Partea a două regulează agendele acelor oficii cu privire la ipotecile simultane și laterale. Ambele părți amintite precum și partea a patra, care regulează procedura referitoare la acele ștergeri din cărțile funduare, la cari debitorul deși a depus datoria lui totuși el nu poate primi dela creditorii cuitanță provădută cu clausula de ștergere, — toate aceste trei părți nu descéptă în popor vre un interes, ce l-ar atinge mai de aproape. Celelalte două puncte ale ordinațiunei merită însă totă băgarea de seamă a tuturor și acestea sunt: Pecând după regulamentul de mai înainte al cărților funduare acțiunea (incusa) de ștergere pentru nevaliditatea intabulațiunilor față cu altă a 3-a persoană putea să se predea în termen de 3 ani, acum acest termen este restrins la șese luni (socotite din ziua înmănnării decisului de intabulațiune) și o asemenea acțiune are efect față cu altă a treia persoană numai atunci, dacă persoana păgubită prin intabulațiune să transcriere în termen de 60 de zile delaprimirea decisului face în scris arătare la oficiul cărților funduare, că voesce să intenteze acțiune de ștergere. Altă și mai momentuoasă dispozițiune cuprinde în sine amintita ordinațiune ministerială și anume, că din 1 Aprilie 1888 încolo a se ordina introduceri — intabulațiunilor și prenotațiunii — în cărțile funduare numai în limba maghiară. Dacă documentele sunt compuse în altă limbă în acest caz a se alătura la ele traduceri în limba maghiară legalisate de notariul public regesc sau de translatorii jurați de pe teritoriul tribunalului respectiv. Taxele de legalizare ale notarilor publice spre acest scop sunt scădute și traduceriile în folosul cărților funduare sunt scutite de timbru. Deci dacă se vor preda rugări în altă limbă nu în cea maghiară, pe baza acestora se va prenota numai dreptul de prioritate cu acel adaos, că dacă în 15 zile dela admanuarea decisului părților, ele nu vor produce traduceri legalisate, prenotarea se va șterge din oficiu și că cererea va fi respinsă. Este dar permis și mai departe, ca părțile să se folosescă de limba lor, numai în acest caz a se alătura traduceri în limba maghiară legalisate prin notariul public sau translatorii autorizați. Taxele pentru traduceri sunt pentru pagina dintăiu 60 cr. pentru a 2-ua 40 cr. și pentru celelalte pagine câte 30 cr. Părțile pot singure să și facă traducerea, în caie cas taxele de legalizare sunt fixate pentru prima jumătate de colă cu 40 cr. și pentru fiecare jumătate de colă mai departe cu câte 20 cr. De aceea facem atenți pre totți cei interesați, că din 1 Aprilie încolo când vor preda petițiunii cu documente la cartea funduare în altă limbă, decât în cea maghiară, să alătura atât la petițiunii cât și la documente traduceri legalisate de notariul public regesc sau de translatorii tribunalului.

Petrecere de joc împreună cu Tombola, a aranjat reuniunea femeilor române pentru înfrumșetarea cimitirului gr. or. rom. din Caransebeș eri Sâmbătă în 5/17 Martie 1888 în sala cea mare dela „Pomul verde” cu rezultat satisfăcătoriu.

Romänische Revue; politisch-literarische Monatschrift. erscheint in Resitz, Süd-Ungarn; Herausgeber Dr. Cornelius Diaconovich. IV. Jahrgang III. Heft. Inhalt: Das Szörényer Mandat. (Seite 129). Pressprozesse. (Seite 136). Rundschau. (Der Bündnissvertrag vom 7. Oct. 1879. Seite 144. — Magyaren und Deutsche. Seite 155. — Sachsen und Rumänen. Seite 159. — „Es soll alle Gewalt angewendet werden!“ Seite 161. — Thimotheus Cipariu. Aus der „Revista nouă.“ (Seite 165). Literatur. (General Paul Kisseleff in der Moldau und Wallachei. 1829—1834. v. A. Papadopol-Calimach. Seite

172. — Weltkarte des Castorius, genannt die Pentinger'sche Tafel. Herausg. u. eingel. v. Dr. Conrad. Miller, Stuttgart. Seite 173. Jounescu-Gion: Ludwig. XIV. und Const. Brancovanu., Untersuchungen über die franz. Politic im europäischen Osten. Seite 174.) *Inserate* (Seite 167.) *Prețul* pentru Austro-Ungaria 10 floreni, pentru străinătate 20 franci în aur pe an. Abonamentele se fac numai pe anul întreg.

Poșta redacțiunei.

On. D. D. I. in G. și la mai mulți. Cu privire la celele pentru fasionarea averei mobile (ingó vagon) a bisericelor și școlilor pentru măsurarea ecuivalentului sunt a-se arăta în ele numai acele capitale inalienabile, cari fiind sigure aduc venit anual sigur și cari nu se pot spesa seii cheltui pentru acoperirea trebuințelor anuale.

On. D. L. B. in Dognecea. Cestiunea tipicului sulevată de Părinția Ta, este o cestiune internă bisericăscă regulată prin usul local și prescripțiunile indigitate și de Părinția Ta. Neoferind această cestiune interes pentru public, noi nu o putem supune unei discusiuni mai largi.

Publicațiune.

Din partea primăriei orașului Caransebeș se publică prin acesta, că Magnificenția Sa. Domnul Vicecomite al Comitatului Caraș-Severin a deșit cu ordinațiunea dela 28 Faur a. c. sub Nr. 6246. în sensul art. de lege XXII din anul 1886. §. 78. pentru înlocuirea posturilor devenite vacante la magistratul orașului Caransebeș de primariu, senator, controlor, și actuaru de poliție pe calea alegerii din partea reprezentanților conform art. de lege §. 69. 72. 74. 75. 77. 79. 80 și 81 *terminul pe 28 Martie a. c. la 10 ore antemeridiane*; mai departe competenții a se preda suplicele lor instruate pentru posturile înlocuinde până la ziua alegerii dimineața la 8 ore cu atăta mai vartos Magnificenției Sale Dlu Vicecomite, pentru-că suplicele mai târziu încurgende se u asternende nu se vor lua în considerare, ci acelea se vor respinge simplu.

Caransebeș, în 10 Martie 1888.

Ioan Nemoian,
primariu.

CONCURS

Pentru ocuparea postului învățătoresc la școala confesională gr. or. rom. din Romănesci cu filia Goizesci protopresbiteratul Făgetului, cottul Caraș-Severin, se iese de nou concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. În bani gata 350 fl. v. a.
2. Pentru conferințe 8 fl.
3. Pentru scripturistica 6 fl.
4. 5 orgii de lemne, din care are a se încălzi și școala.
5. Dela înmormentări, unde va fi poștit 20 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post sunt avisați a și subșterne recursele sale conform regulamentului pentru organizarea învățământului și a stat. org. bis. oficiului protopresbiteral al Făgetului în Ciciova p. u. Bujor.

În fine se poștesce, ca recurenții să se prezenteze în vre-o duminecă ori sârbătore în s. biserică spre a și arăta desteritatea în cântare și tipic, cei cu calcul laudabil vor fi preferiți.

Romănesci, în 11 Faur 1888.

[7] 3—3

Comitetul parochial.

În conștelegere cu mine: George Popovici, adm. protopresbiteral.

Redactor responsabil IOAN BARTOLOMEI.

Tipariul și editura tipografiei diecesane în Caransebeș sub conducerea responsabilă a lui G. Imbronovici.

